

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. ХАСКОВО, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА

Членове: ЖУЛИЕТА КР. СЕРАФИМОВА-
ДИМИТРОВА
ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ

като разгледа докладваното от ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА Въззивно гражданско дело № 20235600500069 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 437 ал. 1 от ГПК, образувано по жалба вх. № 11857/04.11.2022 г. по описа на ОС Стара Загора, подадена от Р. М. С., понастоящем в затвора в гр. Стара Загора против действия на ЧСИ Иван Стръмски, изразяващи се в налагане на запор върху суми по личната партида на длъжника.

Жалбоподателят твърди, че неправилно ЧСИ е наложи запор върху личната му партида, по която постъпвали суми от негови близки и които средства били необходими за лични нужди и за закупуване на тоалетни принадлежности. Моли съда да постанови определение, с което да отмени действията на ЧСИ Иван Стръмски, изразяващи се в налагане на запор върху суми по личната му партида.

В срок е постъпил писмен отговор от вискателя ГД „Изпълнение на наказанията“, с който оспорва подадената въззивна жалба. Твърди, че наличните суми по личната партида на длъжника не представляват несеквестируемо имущество, поради което няма пречки да бъдат предприети действия по принудително събиране на дължимите суми. Моли съда да постанови решение, с което да остави без уважение подадената въззивна жалба.

В дадените писмени обяснения ЧСИ счита за неоснователна подадената жалба. Счита, че няма пречка за налагане на заповест за налагане на личната партия на длъжника, тъй като постъпващите по тази партия суми не представляват несеквеструемо имущество. Постъпилите суми не попадали в ограниченията на чл.446 и чл.446 а от ГПК.

Хасковският окръжен съд, след като обсъди наведените доводи и прецени материалите по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Частната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима. Заповестта и възбраната, като изпълнителни действия не подлежат на обжалване. На обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквеструемо имущество. Доколкото се атакува действие на ЧСИ изразяващо се в предприемане на действия по принудително изпълнение върху имущество, което длъжникът счита за несеквеструемо, съдът намира, че подадената въззивна жалба е допустима. Преценена по същество е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Изпълнително дело № 896/2021 г. по описа на ЧСИ Иван Стърмски, с район на действие – района на ОС Стара Загора, е образувано по молба, подадена от ГД „ Изпълнение на наказанията“ гр. София. Длъжник в производството е Р. М. С..

Налагането на заповест върху вземане, на длъжника не представлява нарушение на разпоредбите на ГПК относно несеквеструемия доход. Няма пречка да бъде наложен заповест върху банковата сметка на длъжника и върху негови вземания, като в случай, че постъпващите суми представляват несеквеструем доход изпълнение по отношение на тях няма да бъде извършено и те ще бъдат на разположение на длъжника.

От събраните по делото доказателства не се установява, че с налагането на заповест върху личната партия на ищеца в Затвора се нарушава забраната на чл.446 ГПК. Общият режим на несеквеструемост при принудително изпълнение е уреден в разпоредбата на чл. 446 ГПК, като чл. 78, ал. 3 ЗИНС урежда особени правила относно несеквеструемостта при лицата, изтърпяващи наказание "лишаване от свобода". Съгласно посочената разпоредба на лишените от свобода, могат да се правят удържки, съгласно действащите закони, но не повече от две трети от полагащото им се

възнаграждение, а съгласно чл. 57, ал. 1 ППЗИНС, удръжките по чл. 78, ал. 3 ЗИНС се изчисляват по реда на чл. 446 ГПК върху цялото възнаграждение за положен труд, но не могат да надвишават 2/3 от онази негова част, която съгласно заповедта по чл. 78, ал. 2 ЗИНС се полага на лишения от свобода, след като от нея се приспадат данъците. Тълкуването на посочените разпоредби, обосновава извод, че е допустимо налагане на заповор по личната партия на лицата изтърпяващи наказание "лишаване от свобода", както и да се правят удръжки от постъпващите по нея суми, като ако тези суми представляват възнаграждение за труд, удръжките следва да се извършват по правилата на чл. 57, ал. 1 ППЗИНС. От събраните по делото доказателства се установява, че постъпилите по личната партия на ищеца в затвора суми, върху които е наложен заповор и са извършвани удръжки не са били от трудови възнаграждения. Постъпилите по партията суми са с друг различен произход от посочения. Ето защо доколкото паричните средства постъпващи по личната партия на жалбоподателя С. не представляват несеквестрируемо имущество и по отношение на тях закрилата на несеквестрируемостта по чл.446 и чл.446а от ГПК не важи, то няма пречки по отношение на тях да бъде наложен заповор и предприети действия по принудително изпълнение.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ, като неоснователна, жалба вх. № 11857/04.11.2022 г. по описа на ОС Стара Загора, подадена от Р. М. С., понастоящем в затвора в гр. Стара Загора против действия на ЧСИ Иван Стръмски, изразяващи се в налагане на заповор върху суми по личната партия на длъжника по изп. дело № 896/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____